

HEMD van het LIJF

1. Waarom wilde je per se met je harp op de foto?

Nou, het is niet echt een *must* of zo, haha. Maar ik vind die harp heel fotogeniek en hij komt bovendien terug in het boek. Ik sta ook op de achterkant van het boek met de harp op de foto.

2. Waar gaat het boek over?

Het is een *fantasyroman*, maar ook een spirituele roman. Het boek gaat over de reizen en de ontwikkeling van Rom, de hoofdpersoon die het één en ander heeft meegemaakt. Hij komt tijdens z'n reis een oude *sjaamaan* tegen die hem tegen z'n zin in mee op reis neemt. Tijdens die reis leert de hoofdpersoon zichzelf en zijn eigen geschiedenis kennen. Hij leert bovendien zijn angsten overwinnen en dat is ook hard nodig. De twee hoofdpersonen, Rom en Yldich, komen namelijk van verschillende volkeren die in het verleden een hevige strijd met elkaar hadden. Sindsdien rust er op beide volkeren een vloek. Om dat op te lossen moet de hoofdpersoon een reis maken naar de onderwereld en gevaarlijke dingen ondernemen om zowel zichzelf als zijn vijanden te redden. Het zijn 426 pagina's geworden. Ik was lekker bezig, dus ik dacht: Ik ga door tot het klaar is.

3. Want je wilde in eerste instantie een veel korter verhaal schrijven, toch?

Het begon als een kort verhaal, ja. Maar het ging opeens een kant op die ik niet aan had zien komen, het werd opeens een heel verhaal. Dat korte verhaal waar ik mee begon heb ik er uiteindelijk zelfs afgeknipt. Het verhaal schreef zichzelf, dat was een heel aparte ervaring. Op de gekste momenten kwam er inspiratie naar boven.

4. Blijf je dan gewoon doorschrijven tot je door je inspiratie heen bent?

Ik had wel een soort rode draad, maar die was heel summier. Tijdens het schrijven kwamen er allerlei dingen in me op die erbij kwamen, maar het verhaal bleef rond die rode draad lopen. Ik wist ook niet hoe het af ging lopen. De reis van de hoofdpersonen werd langer en langer. Ik had echter een soort ontknoping in gedachte. Toen ik die had bereikt was dat een mooie afronding.

5. Je schrijft op je website dat je het gevoel kreeg dat je daadwerkelijk je huis deelde met de twee hoofdpersonen. Leg uit.

Het is heel gek. Als je de hele dag met personen uit je boek in je hoofd zit, is het net of ze ook echt bij je in de

Tien vragen aan WENDY GILLISSEN

Wendy Gillissen (39) werkte ruim twee jaar aan haar debuutroman *De Vloek van de Tahiëra*, die vanaf deze maand in de winkel ligt. Tijdens Lichtjesavond, aanstaande dinsdag, signeert ze haar boek bij het Oosterse cadeauwinkeltje Blizz aan de Beestenmarkt 7b.

buurt zijn. Ik heb andere schrijvers daarover gesproken en die hebben dat ook. Je probeert zó in hun hoofd te kruipen dat ze bijna echt worden. Heel bijzonder.

6. Heb je een ruime fantasie?

Behoorlijk, ja. Dat had ik als kind al. Ik had hele levendige dromen die ik me nog goed kan herinneren. Ik heb altijd gefantaseerd, over van alles en nog wat. Ik ben heel visueel ingesteld. Zoiets kun je ontwikkelen, maar ik denk dat het er ergens al inzit. Net als dat je wordt geboren met een passie voor schrijven of schilderen. Iemand die dat niet leuk vindt kun je dat niet opdringen.

7. Als ik Burgemeester van Delft was, dan...

...zou ik andere architecten in dienst nemen. Een hoop nieuwe gebouwen in de stad vind ik zó verschrikkelijk. Delft is een prachtige stad met prachtige oude gebouwen, maar veel nieuwbouw is niet in harmonie met wat er nu staat.

8. Is het boek helemaal verzonnen? Of zijn er ook 'echte' personen of situaties in verwerkt?

Nee, het komt echt helemaal uit mijn eigen fantasie. De haat tussen volkeren is aan de ene kant wel actueel, maar aan de andere kant is het een thema van alle tijden. Oorlog is zo oud als de mensheid. De oplossing daarvoor ligt niet in nog meer geweld, maar in wederzijds begrip en vergeving. Dat wil ik in m'n boek wel laten zien. Het is de enige manier om een strijd te beëindigen, anders blijf

je elkaar het leven zuur maken. Of, zoals ze in Engeland zeggen: Oog om oog maak je de wereld blind.

9. Wat maakt jouw boek zo leuk om te lezen?

Het is heel spannend. Elke keer als je denkt: het wordt rustig, dan gebeurt er weer wat. Er is een soort innerlijke ontwikkeling en onder-tussen is ook in de buitenwereld een ontwikkeling gaande. Dat heeft voortdurend effect op elkaar. Ik heb van sommige lezers al ge-

hoord dat ze niet konden stoppen met lezen omdat het zo spannend was. Dat vind ik een groot compliment.

10. Wat had je niet verwacht toen je aan het boek begon?

Dat ik schrijven zo verschrikkelijk leuk vind, het laat me niet meer los. Ik wil het blijven doen tot ik erbij neerval. Je bent zowel de regisseur als alle personages. Het is alsof je in je eentje een complete film neerzet en anderen kunnen daarvan genieten. (JN)

Verbeek b.v. doet het dit jaar anders

DELFT - Bedrijven besteden jaarlijks meer dan 100 miljoen euro aan Kerstpakketten en relatiegeschenken. Mary en Ben van der Linden, van Verbeek b.v. Glas- en kitwerk, doen het dit jaar anders. Geen Kerstpakketten, geen relatiegeschenken, maar 1500 euro voor Inloophuis Debora. Ze hopen dat ook andere ondernemers

dit voorbeeld volgen. Op dinsdag 9 december j.l. overhandigden Mary en Ben van der Linden (tweede van rechts en tweede van links op de foto) de cheque van 1500 euro aan Marianne van Dijk (geheel links) en Elle-Marie Valkenburg (geheel rechts), bestuursleden van Inloophuis Debora.

Gelukkig, het is zonde dat ik het zeg: Sinterklaas is weer terug naar waar hij thuisboort. Want het lijkt allemaal wel zo leuk en aardig wat die Goedheiligman in een paar weken overhoop baalt, maar ook hier is het de schijn die terdege bedriegt. Zo hoorde ik hoe tere kinderzieltjes beschadigd zijn, bijvoorbeeld bij het ogenschijnlijk zo onschuldige zetten van de schoentjes. Echt schrijnend was dat ventje dat op school in huilen uitbarstte toen hij moest vertellen wat hij in z'n schoentje had gevonden. Na lang aandringen kwam het hoge woord eruit: Geurvreeters. Dat is toch niet leuk meer?

Ik weet dat u het langzamerhand spuugzat bent als ik alwéer over m'n man begin. Ik heb daar zelfs begrip voor. Maar beseft u dan wèl dat ik elke dag met dat portret zit opgescheept en u hooguit één keer per week. Hem was nu weer op raadselachtige wijze ter ore gekomen dat voor peepsbous, wat dat ook zijn mogen, het lage BTW-tarief geldt. Ze vallen namelijk, volgens één of andere over-sextre rechter, onder de noemer toneel. Nou, het eerste wat mijn man dus zei was dat hij onmiddellijk een abonnement neemt, want hij is altijd al gek op toneel geweest. Ja ja. Een ander niet zo leuk bericht vond ik dat Delft bepaald geen homovriendelijke stad blijkt te zijn. Daar schrok ik zelfs behoorlijk van. Dat kan toch niet? En dat kan toch anders? En zelfs op korte termijn? Als we nou aanstaande dinsdagavond Lichtjesavond omdopen in Nichtjesavond en we gebruiken alleen maar flikkerlichtjes, is dat geen goed idee? Over Lichtjesavond gesproken: op zo'n avond beseft je pas hoe weinig alleenstaanden Delft eigenlijk telt. Ja, als het niet te koud is, ga ik dinsdagavond ook de verlichte hort op. Met m'n rollator. Zonder verlichting. Want dat moet zo, vanwege de sfeer tijdens deze avond. Ik hoop maar dat die sfeer niet verpest wordt door deze of gene idioot die er weer zo nodig een rotzooitje van moet maken. Heel verstandig dat de Politie agenten in burger laat surveilleren. Ja, ik berken die lui altijd onmiddellijk. Ze hebben namelijk geen uniform aan. Ik hoop ook dat de mensen die in de binnenstad wonen niet te veel gaan klagen en zeuren over dat ze met al die lichtjes niet in slaap kunnen komen en over te veel geluidbinder. En dat er niet één of andere politicus, wie de echte problemen boven de pet gaan, gaat voorstellen Lichtjesavond naar Lijm & Cultuur te verplaatsen. Overigens vind ik te veel geluidbinder wel een eigenaardige aanduiding. De klacht is immers